

man omsider har opgivet sine Bestræbelser som ganske frugtesløse, og at man atter iaar har henlagt endel Sager — ja det har man ganske vist — men at man har gjort det, „fordi man har maattet sige sig selv, at fortsatte Forhandlinger under de nuværende Forhold kun vare skikkede til at udvide Afstanden mellem de modstaaende Anskuelser.“ Disse Sætninger er det, som vi aldeles ikke kunne erkjende Sandheden og Rigtigheden af. Det har i Sandhed maattet vække Forbaudelse, at Folkethingets Flertal roser sig af eller fremhæver, at det atter og atter har gjort gjentagne Forsøg paa at komme til en Forstaaelse om vigtige Reforme, en Sætning, der er saa paafaldende urigtig, at jeg maatte give En, som havde læst dette igjennem, Ret, da han sagde, at der vistnok maatte være faldet et Par Ord ud, og at der vistnok skulde have staaet: atter og atter gjentagne Urdødelser af Forsøg paa at komme til en Forstaaelse; thi hvor ere disse atter og atter gjentagne Forsøg paa at komme til Forstaaelse om Reforme med Ministeriet? Jeg vil være saa retfærdig at hde de Herrer saa meget som muligt, og jeg skal derfor strax begynde med at erkjende, at der er et Punkt, hvor jeg vil indrømme at Ministeriet ved en noget større Smidighed, en noget større Elasticitet, vilde have naaet et Resultat, der maatte betragtes som et efter Omstændighederne nogenlunde heldigt. Jeg sigter her ved til visse Partier af Lønningsloven. Men naar jeg hørter herfra, saa veed jeg virkelig ikke, hvor jeg skal finde disse atter og atter gjentagne Forsøg paa at komme til en Overenskomst om Reforme med Ministeriet. Naar jeg betragter de forskellige vigtige Reformforslag, som Regjeringen har fremmat i de senere Aar, hvor finder jeg da saadanne Forsøg? Ser jeg f. Ex. hen til de Forslag, som i Omfang og maaste ogsaa i indgribende Betydning ere de største, nemlig Forslagene om Retsreformen, har der da været gjort atter og atter gjentagne Forsøg paa at komme til en Forstaaelse med Ministeriet derom? Disse høist vigtige Forslag have ganske vist i een Samling været behandlede af et Udvalg, som imidlertid ikke gjorde noget Forsøg paa at komme til Forstaaelse med Regjeringen. Man naaede ikke saa vidt, hvilket jeg paa ingen Maade vil fremhæve som en Anke, da det med Hensyn til saa store Lovforslag selvfølgelig ikke er muligt i een Samling at naae meget vidt frem, men i den følgende Samling, da Lovforslagene atter bleve fremlagte, hvilke atter og atter gjentagne Forsøg gjorde man da paa at komme til en Forstaaelse med Regjeringen? Forsøget bestod ganske simpelt

deri, at der blev nedsat et Udvalg over disse Lovforslag, som ikke holdt et eneften Møde. Ser jeg dernæst f. Ex. hen til Lovforslaget om Fiskeriet, et Forslag, der jo af en stor Del af Befolkningen omfattes med megen Interesse, har det da der vist sig, at man har gjort atter og atter gjentagne Forsøg paa at komme til en Forstaaelse med Regjeringen? Har det ikke netop ved de Forsøg, som ere blevne gjort, tydelig nok vist sig, at det vilde være let at komme til en Forstaaelse med Regjeringen? Udvalget var jo i forrige Samling i det Bæsentlige kommet til en Forstaaelse med Regjeringen, hvilket fandt sit Udtryk derved, at Regjeringen i denne Samling atter forelagde Lovforslaget omtrent i den samme Skikkelse, som den i forrige Samling var bleven enig med Udvalget om. Ser jeg dernæst hen til de Love, som ere udkomne under dette Ministerium, se vi da ikke, at det har været muligt, naar blot der blev gjort alvorligt Forsøg derpaa og vist Beredvillighed dertil, at faae et Resultat frem. Vi have jo i Samlingen 1879—80 set flere Lovforslag blive til Love ved Overenskomst mellem Regjeringen og Thingene; og med Hensyn til andre vigtige Forslag har det vist sig, at der ikke hos Regjeringen laa nogen Hindring for, at begge Thing kunde komme til Overenskomst med den. Lad os f. Ex. betragte den militære Straffelov; da Lovforslag derom blev forelagt af den nuværende Regjering i Samlingen 1876—77, da naaede man dengang ikke til nogen Overenskomst derom; men Skylden derfor laa ikke hos Ministeriet. Tværtimod var der Overensstemmelse dengang mellem Regjeringen og dette Thing; men dengang strandede Sagen paa, at den mødte Modstand i det andet Thing paa bekjendte Punkter efter gjentagne Gange at have været Gjenstand for Forhandling. Og senere da Regjeringsudkastet ved privat Initiativ blev indbragt her i Thinget, viste der sig da nogen Bænselighed ved at komme til Overenskomst med Regjeringen om dette særdeles vigtige Lovforslag? Nei, aldeles ikke. Der kunde nævnes flere vigtige Lovforslag, som det ogsaa kunde være lykkes at komme til Forstaaelse med Regjeringen om, naar der blot havde været vist nogen Beredvillighed fra dette Things Side, og det er derfor høist urigtigt, naar man efter oprigtig at have bekjendt, at man iaar har henlagt en Række Regjeringsforslag uden Behandling, anfører som Grunden dertil, at man har maattet sige sig selv, at fortsatte Forhandlinger under de nuværende Forhold kun vare skikkede til at udvide Afstanden mellem de modstaaende Anskuelser. Jeg gad vide, hvorpaa man støtter